

10. Nítorí nàà ó ké pe Olúwaa rè pe: Wọn ti borì mí, nítorí nàà ràn mí lówó.

11. Nítorí nàà A sí ilẹ̀kùn-un sánmò sílẹ̀ pẹ̀lúu omi tí ó n dà sílẹ̀ wàà.

12. Àti pé A jẹ́ kí ìṣẹ̀lẹ̀rú máa tú omi jáde, àwọn omi nàà sì pàdẹ̀ araa wọn lórí ọ̀rọ̀ tí (Allaahu) ti pinnu.

13. Àwa sì gbé e sínú un (ọ̀kọ̀ọ̀) pákó tí wọn fi ìṣọ̀ kàn.

14. Ó n lọ (lórí omi) lójúu Wa, èyí jẹ́ ẹ̀san fún ẹ̀ni tí wọn kò sílẹ̀ (tí wọn kò gbàgbọ̀).

15. Àti pé Àwá ti fi í sílẹ̀ gégé bí àmì kan. Njẹ́ ẹ̀ni tí yóò ẹ̀ irántí wà bí?

16. Báwo ni iyàà Mí àti ikilò Mí ti rí?

17. Àti pé Àwá ti ẹ̀ Al-Kur'aanu ní irẹ̀rùn fún irántí (Allaahu). Njẹ́ olùrántí wà bí?

18. (Àwọn ará ilúu) Haadu pe (òjísẹ́ẹ̀ wọn Huudu) nírọ̀, báwo ni iyàà Mí àti ikilò Mí ti rí?

19. Dájúdájú Àwá rán atẹ̀gùn lile sí wọn ní ọ̀jọ̀ búburú tí kò ní ọ̀pin.

20. Ó n fa àwọn èniyàn ya pẹ̀rẹ̀pẹ̀rẹ̀ bí ẹ̀ni pe kùkùtẹ̀ igi dàbínú tí wọn fà tu ni wọn.

21. Báwo ni iyàà Mí àti ikilò Mí ti rí?

22. Àwa ti ẹ̀ Al-Kur'aanu ní irẹ̀rùn fún irántí (Allaahu). Njẹ́ olùrántí wà bí?

23. (Àwọn èniyàn-an) Samuudu pe àwọn ikilò (òjísẹ́ẹ̀ wọn Sọ̀lihu) nírọ̀.

24. Nítorí nàà wọn wí pé: Sẹ́ èniyàn abara kan ọ̀so ọ̀lárín wa ni àwa yóò tẹ̀lẹ̀? Bí ó bá jẹ́ bẹ̀ẹ̀, nígbà nàà àwa yóò wà nínú un ìṣìnà, àti ìsínwín (làákàyẹ̀ẹ̀ wa ti dàrú).

25. Sẹ́ ọ̀un nikan ni (Allaahu) fún ní irántí (látí máa ẹ̀ ikilò) ọ̀lárín wa yìi? Rára o, ọ̀pùrọ̀ onígbeéraga ni.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا

أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ

عُيُونًا فَالتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرَى

بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرٍ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا

ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ

﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّحْسٍ

مُتَمَرِّمٍ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ خَلْفٍ

مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ

يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا

وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفَى ضَلَلٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

أُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ